

בבית משפט השלום בירושלים

סדר דין: רגיל

בעניין: _____ וראד

ת.ז. _____
ממחנה עסכר הישן, שכם

ע"י ב"כ עוה"ד האלה ח'ורי
ו/או אליהו אברם ו/או הישאם שבאיטה
מהמוקד להגנת הפרט
מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר
רח' אבו עוביידה 4, ירושלים
טל: 02-6283555; פקס: 02-6276317

התובע

נגד

1. _____ מילכמן

ת.ז.

מרחוב חוחית 18

כרמיאל 21722

2. _____ שליפר

ת.ז. _____

מרחוב לוטם 18

כרמיאל 21691

3. מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

רחוב עוזי חסון 4, ירושלים

הנתבעים

מהות התביעה: נזק גוף

סכום התביעה: 745,000 ש"ח

כתב תביעה

1. התובע הינו יליד 1972, תושב מחנה הפליטים עסכר הישן שבנפת שכם.

2. הנתבע מס' 1 יליד 1972. בכל הזמנים הרלוונטיים לכתב התביעה, שירת הנתבע מס' 1 כשוטר במשמר הגבול.

3. הנתבע מס' 2 יליד 1972. בכל הזמנים הרלוונטיים לכתב התביעה, שירת הנתבע מס' 2 כשוטר במשמר הגבול.
4. הנתבעת מס' 3 היתה בכל הזמנים הרלוונטיים לכתב התביעה, אחראית על פעולות שוטרי משמר הגבול באיזור שכס.

האירוע

5. בתאריך 18.7.92 בשעות הצהריים, שהה התובע ביחד עם חברו _____ רזא בסככת האבטיחים באיזור הנקרא "אלמסראן אלשעבייה", בכניסה למחנה הפליטים עסכר הישן שבנפת שכס.
6. בעת שעסק התובע במכירת אבטיחים, הגיע למקום ג'יפ משמר גבול. מן הג'יפ ירדו כ-4-5 שוטרי משמר גבול וביניהם הנתבעים מס' 1 ו-2.
7. שוטרי משמר הגבול ביקשו מהתובע וחברו ומאדם נוסף, שעמד לקנות אבטיחים, לגשת אליהם ולהציג את תעודות זהותם.
8. לאחר בדיקת תעודות הזהות, הורו שוטרי משמר הגבול לחברו של התובע לעלות לג'יפ. הנתבע מס' 2 ניגש אז לתובע, העמידו ליד הג'יפ והורה לו להרים את ידיו למעלה, ולפשק את רגליו.
9. משנבצר מהתובע לפשק את רגליו לרווחה - מאחר והוא לבש באותה עת גאלביה ארוכה - הכריח אותו הנתבע מס' 2 לעשות כן באמצעות בעיטות ברגליו, דבר אשר גרם לקריעת בגדו של התובע.
10. הנתבע מס' 2 ערך חיפוש על גופו של התובע, הוציא את כל המסמכים שהיו בארנקו ועיין בהם. משהעז התובע לבקש מהנתבע מס' 2 לא לקרוע את האישור הרפואי שהיה בארנקו, ואשר שימש את התובע כהפנייה לניתוח, בעט הנתבע מס' 2 באשכיו של התובע ובכל חלקי גופו.
11. מעצמת הכאבים נפל התובע ארצה, אולם הנתבע מס' 2 לא הסתפק בכך. הוא בעט בראשו של התובע והיכה אותו נמרצות באמצעות קת רובהו. אל הנתבע מס' 2 הצטרפו חלק משוטרי משמר הגבול האחרים שנכחו במקום ובעטו אף הם בתובע.
12. התובע הוכה בראשו ובחלקי גוף שונים עד אשר התעלף ואיבד את הכרתו. הוא נגרר בכוח לג'יפ ולסרוגין איבד הכרתו שוב.
13. בעת שהפליא הנתבע מס' 2 את מכותיו בתובע, צפה במתרחש הנתבע מס' 1, שהיה מפקד צוות משמר הגבול שהגיע בג'יפ, ולא נקף אצבע על מנת להפסיק את ההתעללות הפיזית בתובע.

14. בתוך הג'יפ המשיך הנתבע מס' 2 להכות נמרצות את התובע בכל חלקי גופו ולבעוט בראשו, בעוד התובע שוכב על ריצפת הג'יפ, ואף דרך עליו.
15. התובע צרח מעצמת הכאבים שחש בראשו ובכל חלקי גופו והתחיל לדמם מהפה.
16. התובע נלקח למינהל האזרחי בשכם, שם התלונן בפני קצין המינהל האזרחי על ההתעללות הפיזית בו. התובע נעצר לתקופה של חודש ימים ושחרר לביתו.
17. במהלך שהותו במעצר, סבל התובע מכאבי ראש קשים יום יום.
18. בשבועיים האחרונים למעצרו שהה התובע בכלא מגידו, שם נתקף התובע לראשונה בהתקף שהתאפיין בתחושה שהידיים והרגליים "נתפסו לו". הוא נפל ואיבד הכרתו למספר דקות, כולו רועד, פולט מעט קצף מהפה.
19. מאז שוחרר התובע לביתו החל לסבול מהתקפים דומים וחוזרים בתדירות שבין אחת לשבועיים ואחת לחודשיים. אופי ההתקפים המשיך להיות דומה.
20. ההתקפים הנ"ל נגרמו לתובע כאשר היה רואה אנשים במדים (גם אם הם פלסטינים) וכאשר נתקף בהתרגשות רבה. הוא היה סובל מתחושת נימול בגפיים ותוך זמן קצר היה מאבד שליטה על עצמו. בד"כ היה מגיע רופא מיד, נותן לו זריקה ואז היה התובע נרגע תוך מספר שעות.
21. בשל התקפים אלה הופנה התובע לבדיקות רפואיות והרופאים התרשמו שמדובר בהפרעה כפיונית (אפילפסיה) וניתן לו טיפול בהתאם.
22. התובע מדגיש כי לא עשה שום מעשה כלשהו שיצדיק את תקיפתו על ידי הנתבע מס' 2.
23. בעקבות הגשת תלונה למחלקה לחקירת שוטרים, הועמד הנתבע מס' 2 לדין בפני בית דין למשמעת בגין עבירה של שימוש בכח שלא כדין לפי סעיף 19(א) לתוספת השנייה לפקודת המשטרה, הורשע וקיבל עונש של נזיפה חמורה ב-20.2.94.

אחריות הנתבעים מס' 1-2

תקיפה

24. א. התובע יטען כי הכאתו בבעיטות ובקת הרובה בכל חלקי גופו ובראשו על ידי הנתבע מס' 2, מהווה תקיפה כמשמעותו של מושג זה בסעיף 23 לפקודת הנזיקין (נוסח חדש) וכי הנתבע מס' 2 אחראי אחריות ישירה להכאתו של התובע, שלא בהסכמתו.

ב. כן יטען התובע כי הנתבע מס' 2 תקף אותו משניסה ו/או איים, על ידי מעשה ו/או תנועה, להשתמש בכוח כאמור נגד גופו, ותוך כדי שהנתבע מס' 2 גורם לתובע להניח שאכן יש לו אותה שעה הכוונה והיכולת לבצע את זממו.

ג. התובע יוסיף ויטען כי הנתבע מס' 1, שהיה מפקדו של הנתבע מס' 2, בעצם נוכחותו במקום האירוע, שתיקתו ואי התערבותו להפסקת ההתעללות הפיזית בתובע, הרי שחזק את ידו של הנתבע מס' 2, סייע לו והרשה את מעשה התקיפה נגד גופו של התובע. על כן חב הנתבע מס' 1 באחריות ישירה לעוולת התקיפה שבוצעה עלי ידי הנתבע מס' 2 בהתאם להוראת סעיף 12 לפקודה.

רשלנות

25. התובע יטען כי מעשה התקיפה של הנתבעים מס' 1 ו-2 מהווה עוולת רשלנות בפני עצמה.

26. לחילופין, התובע יטען כי הנתבעים מס' 1 ו-2 החרשלו, ורשלנותם של הנתבעים התבטאה במעשים ו/או במחדלים כדלקמן:

א. חרגו מסמכותם ופעלו בניגוד להוראות מפקדת מג"ב ו/או צווי ו/או הנחיות מפכ"ל המשטרה ו/או הנחיות צה"ל ו/או

ב. התנהגו בקלות דעת ו/או בזלזול ו/או באי איכפתיות כלפי שלמות גופו של התובע ו/או

ג. לא עשו כל שביכולתם של אנשי משמר גבול סבירים לעשות בכדי למנוע את אירוע הנזק ו/או

ד. נקטו בשיטה פסולה לשמירה על הסדר הציבורי ו/או

ה. השתמשו לרעה בסמכותם בכך שנטלו את החוק לידיהם והפעילו כוח נגד התובע ללא כל הצדק שבדין ו/או ללא כל סיבה סבירה.

ו. הנתבע מס' 1 לא פיקח ו/או לא פיקח כראוי על מעשיו ומחדליו של הנתבע מס' 2.

ז. הנתבע מס' 1 לא דאג לכך שהנתבע מס' 2, שהיה תחת פיקודו, ישמור על כיבוד הוראות הדין.

ח. הנתבע מס' 1 לא התערב להפסיק באיבה את התנהגותו החריגה והבלתי חוקית של הנתבע מס' 2 ולא נקט כל פעולה על מנת להפסיק את ההתעללות בגופו של התובע.

הפרת חובות חקוקות

27.א. לחילופי חילופין, יטען התובע כי הנתבעים מס' 1 ו-2 הפרו חובות חקוקות שבדין ואשר נועדו לפי מובנן הנכון להגן על סוג האנשים עימם נמנה התובע, וכי אירוע התקיפה והנזק שבעקבותיו נגרמו עקב הפרת אותן חובות.

ב. התובע יטען כי בין היתר, הפרו הנתבעים מס' 1 ו-2 את החובות החקוקות שבחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק") ובחוק יסוד כבוד האדם וחירותו, התשנ"ב-1992 (להלן: "חוק היסוד") ובפקודת המשטרה (נוסח חדש), תשל"א-1971 (להלן: "הפקודה").

28. ליתר פירוט, ומבלי לפגוע בכלליות הנתען לעיל, יטען התובע כי הנתבעים מס' 1 ו-2 הפרו את החובות שלהלן:

א. סעיף 280(1) לחוק, הקובע כי עובד ציבור שתוך שימוש לרעה בסמכותו עושה, או מורה לעשות, מעשה שרירותי הפוגע בזכותו של אחר, דינו מאסר שלוש שנים ו/או

ב. סעיפים 378, 379, 380 ו-382 לחוק בדבר תקיפה סתם ותקיפה הגורמת חבלה של ממש ותקיפה בנסיבות מחמירות ו/או

ג. סעיף 2 לחוק היסוד הקובע כי: "אין פוגעים בחייו, בגופו או בכבודו של אדם באשר הוא אדם".

ד. סעיף 3 לפקודה בדבר חובתו של שוטר בקיום הסדר הציבורי ובטחון הנפש.

אחריות הנתבעת מס' 3

29. הנתבעת מס' 3 אחראית למעשה התקיפה של הנתבעים 1 ו-2, וזאת בהיותם שלוחיה ו/או פועלים מטעמה.

30. הנתבעת מס' 3 אחראית לנזקים שנגרמו לתובע עקב רשלנות ו/או חוסר זהירות ו/או הפרת חובה חקוקה שלה ו/או של שלוחיה ו/או עובדיה ו/או של מי מהפועלים מטעמה, המתבטאים בין היתר, במעשים ו/או במחדלים הבאים:

א. לא מילאה את חובותיה ו/או את יעודיה על פי הדין לדאוג לבטחון תושבי הגדה המערבית (להלן: "האיזור") והתובע בכללם.

ב. לא פיקחה ו/או לא פיקחה כראוי על מעשיהם ומחדליהם של שוטרי משמר הגבול באיזור באופן כללי ו/או בשכם ו/או במקום האירוע נשוא כתב התביעה בפרט.

ג. לא דאגה להדריך ו/או להורות לשוטרי משמר הגבול שלא להשתמש לרעה בסמכותם ולא לעשות מעשה שרירותי הפוגע בזכותם של אחרים ובכללם התובע.

ד. לא דאגה להדריך ו/או להבהיר לשוטרי משמר הגבול את דבר חובתם בקיום הסדר הציבורי ובטחון הנפש.

ה. לא דאגה להבהיר לשוטרי משמר הגבול את הוראות מפקדת מג"ב ו/או צווי ו/או הנחיות מפכ"ל המשטרה ו/או הנחיות צה"ל.

ו. שלחה בניידת סיור של משטרת משמר הגבול, כח בלתי מיומן ו/או שאינו בעל תפקיד פיקודי מתאים.

ז. לא דאגה להקפיד ו/או להדריך ו/או לפקח על קיום הוראות מפקדת מג"ב ו/או צווי ו/או הנחיות מפכ"ל המשטרה ו/או הנחיות צה"ל ו/או פיקחה והדריכה שלא כיאות את ההוראות הנ"ל ו/או לא נתנה הוראות בטיחות כלל ו/או במידה מספקת ו/או לא וידאה כי אנשים המסורים להדרכתה, ובמיוחד שוטרי משמר הגבול שתקפו את התובע, ידעו אותן או ישמרו עליהן.

ח. לא עשתה את כל שביכולתה ו/או כל שהיה עליה לעשות ו/או כל שנכון ו/או דרוש היה לעשות כדי למנוע את אירוע התקיפה ונזקיה ו/או פעלה בקלות ראש ובחוסר זהירות ולא שמה לב ו/או לא השגיחה באנשים המסורים לאחרייתה.

31. הנתבעת מס' 3 אחראית גם באחריות שילוחית בגין מתדליו של הנתבע מס' 1 שהיה מפקדו של הנתבע מס' 2, שמתפקידו היה לפקח על התנהגותו של הנתבע מס' 2, לשמור על כיבוד הוראות הדין ולהפסיק באיבה כל התנהגות חריגה. למרות חובות אלה, לא התערב הנתבע מס' 1 במעשיו של נתבע מס' 2, ואף חיזק את ידיו.

נזקי התובע

32. מאז שהתובע הותקף קשות, במפתיע וללא כל סיבה, השתנה כל מהלך חייו והוא אינו עוד האיש שהיה.

33. מאז האירוע, התובע מתלונן על הפרעות קשות בהרדמות, על יקיצות תכופות וגם היום, ארבע וחצי שנים לאחר האירוע, הוא עדיין נתקף בסיוטי לילה מפחידים שמעוררים אותו בבהלה משנתו.

34. התובע חולם לעיתים חלומות זוועה שתוקפים אותו ורוצים להורגו ולעתים מדבר וצועק מתוך שינה. מסיבות אלה עבר התובע ללון בפחון שליד הבית, ולא עם כל בני המשפחה, כפי שנהג טרם הארוע.

35. התובע מעשן היום פי 3 יותר מבעבר. הוא עצוב, מכונס בעצמו ומנתק קשרים עם אנשים ואינו מצליח ליהנות מכלום. הוא מרבה לבכות, גם באופן ספונטני, ומתלונן על שכחה רבה ועל הפרעות קשות בריכוז.

36. התובע סובל מכאבי ראש מרובים, עצבנות יתר והתפרצויות זעם בלתי נשלטות, בעיקר על בני ביתו או כלפי עצמו. פעמים רבות מאד, הוא מכה את עצמו, חותך את עצמו, מטיח את ראשו בקיר ופעם שבר את אפו והובא לבי"ח.

37. לפני האירוע, עבד התובע בחודשי הקיץ במכירת אבטיחים ובחודשי החורף עזר לאביו בעבודות ריצוף. הוא היה משתכר במוצע 2,500 ש"ח לחודש משתי העבודות הנ"ל.

38. מאז האירוע ועד לפני שנה וחצי, התובע לא עבד כלל. משך כל תקופה זו, הוא סבל מאי שקט מתמשך והיה במעקב רפואי עד לפני שנה. מזה 8 חודשים הוא אינו נוטל כל טיפול תרופתי (לומינל וקסנקס) טיפולים שלא היטיבו את מצבו.

39. לפני שנה וחצי בערך, החל התובע לעבוד כמוכר ירקות בשוק בשכס. הוא משתכר סכום של 40-50 ש"ח ליום. אולם התובע מוצא את עצמו מתפרץ גם על קונים בדוכן, ועל כן הוא מצליח לעבוד רק יומיים בשבוע.

40. פירוט נכותו של התובע בתחום הפסיכיאטרי מצוי בחוות דעתו של ד"ר אבי ראפס מיום 22.1.97 (הרצ"ב כנספח א' לכתב התביעה ומהווה חלק בלתי נפרד ממנו) ואשר לפיה נפסקה לתובע דרגת נכות בשעור של 50% נכות לצמיתות.

41. עפ"י חוות דעתו של ד"ר ראפס, התובע סובל מדיכאון תגובתי לטראומה שעבר והוא זקוק לטיפול תרופתי נגד דכאון, וכן לטיפול פסיכיאטרי.

42. להלן פרטי הנזקים אשר נגרמו לתובע עקב האירוע:

נזקים מיוחדים

א. הפסד שכר בעבר 135,000 ש"ח
ב. הוצאות רפואיות בעבר 10,000 ש"ח

סה"כ נזקים מיוחדים 145,000 ש"ח

נזקים כלליים

א. כאב וסבל 200,000 ש"ח
ב. הפסד כושר השתכרות 350,000 ש"ח
ג. הוצאות רפואיות בעתיד 50,000 ש"ח

600,000 ש"ח

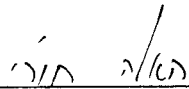
סה"כ נזקים כלליים

745,000 ש"ח

סה"כ נזקים מיוחדים וכלליים:

43. לבית המשפט הנכבד הסמכות המקומית והעניינית לדון בתביעה. אשר על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד להזמין את הנתבעים לדין ולחייבם לשלם לתובע את נזקיו כמפורט בכתב התביעה, בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום הגשת התביעה ועד התשלום בפועל, בנוסף להוצאות משפט.

ירושלים, היום ה-17 לחודש פברואר 1997

האלה ח'ורי, עו"ד
ב"כ התובעים

(ת.ש. 9812, מ.מ. 17935)